

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5270/2019
16.09.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божицара Вујичића, председника већа, Весне Субић, Бисерке Живановић, Весне Поповић и Зоране Делибашић, чланова већа, у парници тужиоца Републике Србије, Министарство одбране, Војнограђевински центар „Београд“, кога заступа Војно правобранилаштво из Београда, против тужене АА из ..., чији је пуномоћник Петар Ивановић, адвокат из ..., ради иселења и дуга, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6568/2018 од 16.01.2019. године, у седници већа одржаној дана 16.09.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6568/2018 од 16.01.2019. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6568/2018 од 16.01.2019. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 12254/17 од 15.03.2018. године, ставом првим изреке, обавезана је тужена да се исели из пословног простора површине 23.63м² у улици ... бр. ..., у .. и тако испражњен од лица и ствари преда у државину тужиоцу. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име дуга исплати износ од 2.176.097,79 динара са законском затезном каматом од 24.12.2008. године до исплате. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име трошкова поступка исплати износ од 90.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 6568/2018 од 16.01.2019. године, одбијена је жалба тужене и првостепена пресуда потврђена у ставу првом изреке и у делу става другог изреке за износ главног дуга са законском затезном каматом на износ од 569.996,84 динара од 24.12.2008. године до исплате и на износ од 1.606.100,95 динара од 15.03.2018. године до исплате, као и у ставу трећем изреке. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у преосталом делу става другог изреке, тако што је одбијен тужбени захтев за исплату законске затезне камате на износ главног дуга од 1.606.100,95 динара од 24.12.2008. године до 15.03.2018. године. Ставом трећим изреке,

обавезан је тужилац да туженој на име трошкова жалбеног поступка исплати износ од 16.500,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, с позивом на члан 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20 - у даљем тексту: ЗПП), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2. истог члана, о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Правноснажном пресудом усвојен је тужбени захтев и обавезана тужена да се исели из пословног простора и тужиоцу на име закупнине исплати износ од 2.176.097,79 динара. Тужена користи пословни простор тужиоца од закључења уговора о закупу 29.10.1996. године, који је прећутно обновљен на неодређено време и није плаћала закупнину, због чега ју је тужилац обавестио дописом од 23.07.2008. године да отказује уговор о закупу. Како је уговор о закупу тиме раскинут, тужена је у обавези да се исели из предметног пословног простора тужиоца и исплати дуговану закупнину до отказа уговора, а затим и накнади штету у виду измакле добити у смислу члана 189. Закона о облигационим односима.

У таквом случају, нижестепени судови су према чињеницама утврђеним у овој правној ствари, донели одлуку у складу са правним ставовима који су изражени кроз одлуке Врховног касационог суда, због чега нема услова за одлучивање о ревизији као о изузетно дозвољеној, а ради разматрања правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Поред тога, тужена није уз ревизију доставила правноснажне пресуде из којих произлази закључак о различитом одлучивању у истој или сличној чињенично правној ситуацији, већ ревизијом оспорава утврђено чињенично стање. Одлуке нижестепених судова о основаности тужбеног захтева засноване су на правилној примени одговарајућих одредаба материјалног права, на основу чега је и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. става 2. тачке 5), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Чланом 403. ставом 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000,00 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради исељења и дуга поднета је 24.12.2008. године, али је првостепена пресуда, којом је одлучено о тужбеном захтеву, укинута решењем Апелационог суда у Београду Гж 8045/15 од 03.08.2017. године у ставовима првом, другом и четвртом изреке и предмет у тим деловима враћен првостепеном суду на поновно суђење, па се применом члана 506. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11), у конкретном случају примењују одредбе Закона о парничном поступку који је објављен у „Службеном гласнику РС“ бр.72/11...18/20.

Вредност предмета спора је износ од 2.176.097,79 динара, што је на дан подношења тужбе противвредност износа од 24.990,93 евра (1 еврo=87,0755 динара).

Како вредност предмета спора побијеног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија тужене недозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Божидар Вујичић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић